

1195**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 7 lipca 2003 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy prowadzeniu wylęgania ryb oraz hodowli i chowu ryb, skorupiaków i mięczaków

Na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wylęganie oraz hodowlę i chów ryb prowadzi się w stawach rybnych lub innych urządzeniach służących do wylęgania lub hodowli i chowu ryb.

§ 2. Przy wjeździe na teren gospodarstwa, w którym prowadzi się działalność w zakresie wylęgania lub hodowli i chowu ryb lub hodowli i chowu skorupiaków, umieszcza się, w formie tablicy, widoczną informację o sposobie zachowania się na jego terenie.

§ 3. 1. Przed wjazdem i wyjazdem z miejsc położonych na terenie gospodarstw, do których przemieszcza się materiał biologiczny, ryby lub skorupiaki, umieszcza się maty lub baseny ze środkiem dezynfekcyjnym.

2. Długość mat i basenów, o których mowa w ust. 1, powinna być nie mniejsza niż:

- 1) obwód największego koła pojazdu — w przypadku odkażania pojazdów;
- 2) metr — w przypadku odkażania obuwia.

3. Maty i baseny, o których mowa w ust. 1, powinny być nie mniejsze niż szerokość:

- 1) wjazdu i wyjazdu — w przypadku odkażania środków transportu;
- 2) wejścia i wyjścia — w przypadku odkażania obuwia.

§ 4. 1. Jeżeli w gospodarstwie znajdują się budynki, to przy wejściu i wyjściu do pomieszczeń, w których znajdują się urządzenia służące do wylęgania ryb, umieszcza się maty ze środkiem dezynfekcyjnym.

2. Maty, o których mowa w ust. 1, spełniają wymagania, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 2.

§ 5. W pomieszczeniach, o których mowa w § 4 ust. 1, podłoga i ściany wykonane są z materiałów trwałych, łatwych do czyszczenia i odkażania.

§ 6. Podmiot zajmujący się wylęganiem ryb oraz ich hodowlą i chowem zapewnia miejsce do:

- 1) zmiany odzieży ochronnej;
- 2) mycia rąk;
- 3) wykonania czynności weterynaryjnych.

§ 7. Do pomieszczeń, o których mowa w § 4 ust. 1, mogą wchodzić:

- 1) pracownicy — wyłącznie po zmianie odzieży ochronnej;
- 2) osoby postronne — wyłącznie:
  - a) po umyciu rąk,
  - b) w obuwiu ochronnym.

§ 8. Środki dezynfekcyjne przetrzymuje się w oddzielnych pomieszczeniach lub zamykanych szafkach.

§ 9. Woda wykorzystywana do wylęgania ryb nie może być pobierana ze stawów rybnych lub innych urządzeń, w których są przetrzymywane tarlaki.

§ 10. Konstrukcja urządzeń doprowadzających wodę do stawów rybnych lub innych urządzeń służących do wylęgania ryb powinna zapobiegać przedostawaniu się do nich ryb wolno żyjących.

§ 11. 1. Czyszczenie i odkażanie urządzeń służących do wylęgania ryb przeprowadza się przed rozpoczęciem i po zakończeniu wylęgania ryb.

2. Narzędzia i sprzęt do pracy z materiałem biologicznym i wylęgiem oznacza się w sposób widoczny i używa tylko do pracy z jednym urządzeniem.

3. Narzędzia i sprzęt, o których mowa w ust. 2, każdorazowo przed i po użyciu czyści się i odkaża.

§ 12. 1. W gospodarstwach prowadzących hodowlę i chów ryb łososiowatych każdy staw rybny oraz inne urządzenia służące do hodowli i chowu zaopatruje się w wydzielony komplet narzędzi i sprzętu do usuwania zanieczyszczeń, ryb śniętych lub wykazujących objawy choroby.

2. Narzędzia i sprzęt, o których mowa w ust. 1, nie mogą być używane w innych stawach lub urządze-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450 i Nr 122, poz. 1144.

niach służących do hodowli i chowu ryb, chyba że zostaną one przed ponownym użyciem oczyszczone i odkażone.

§ 13. Czyszczenie i odkażanie wykonuje się w miejscach do tego wyznaczonych.

§ 14. 1. Woda doprowadzana do urządzeń służących do wylęgania ryb nie może mieć kontaktu z metalowymi elementami zawierającymi miedź.

2. W razie stosowania zamkniętego obiegu wody, woda doprowadzana do urządzeń, o których mowa w ust. 1, nie może mieć kontaktu z metalowymi elementami zawierającymi miedź i cynk.

§ 15. Materiał biologiczny wykorzystywany przez podmiot zajmujący się wylęganiem ryb powinien pochodzić od tarlaków:

- 1) zdrowych;
- 2) z gospodarstw, których nie dotyczą nakazy lub zakazy wydane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 16. 1. Materiał biologiczny i ryby wprowadza się na teren gospodarstwa zajmującego się wylęganiem lub hodowlą i chowem ryb w czystych i odkażonych zbiornikach lub innych pojemnikach.

2. Skorupiaki lub mięczaki wprowadza się na teren gospodarstwa zajmującego się hodowlą i chowem skorupiaków lub mięczaków w czystych i odkażonych zbiornikach lub innych pojemnikach.

3. Środki transportu w chwili przeznaczenia ich do transportu materiału biologicznego, ryb żywych, skorupiaków lub mięczaków powinny być czyste i odkażone.

§ 17. 1. Podmiot zajmujący się wylęganiem oraz hodowlą i chowem ryb gromadzi informacje dotyczące:

- 1) ilości i gatunków żywych ryb lub ilości i gatunków materiału biologicznego wprowadzonych na teren gospodarstwa;
- 2) miejsca pochodzenia żywych ryb lub materiału biologicznego;
- 3) firmy lub nazwy dostawcy żywych ryb lub materiału biologicznego, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej — jej imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
- 4) terminu wprowadzania na teren gospodarstwa żywych ryb lub materiału biologicznego;
- 5) ilości i gatunków żywych ryb lub ilości i gatunków materiału biologicznego wyprowadzonych z terenu gospodarstwa;
- 6) miejsca przeznaczenia żywych ryb lub materiału biologicznego;
- 7) firmy lub nazwy odbiorcy żywych ryb lub materiału biologicznego, jego siedziby i adresu, a w przy-

padku osoby fizycznej — jej imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;

- 8) terminu wyprowadzania z terenu gospodarstwa żywych ryb lub materiału biologicznego;
- 9) przeprowadzonych badań;
- 10) zaistniałych śnięć ryb;
- 11) przeprowadzonego leczenia.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez cztery lata od dnia wprowadzenia ryb lub materiału biologicznego na teren gospodarstwa.

§ 18. Hodowlę skorupiaków prowadzi się w stawach lub urządzeniach służących do ich hodowli i chowu.

§ 19. Konstrukcja urządzeń doprowadzających wodę do stawów i urządzeń, o których mowa w § 18, powinna zapobiegać przedostawaniu się do nich czynników chorobotwórczych.

§ 20. Sprzęt używany do hodowli i chowu skorupiaków lub mięczaków oczyszcza się i odkaża:

- 1) w trakcie cyklu produkcyjnego w miarę potrzeby;
- 2) po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego;
- 3) każdorazowo przed użyciem do innej grupy wiekowej skorupiaków lub mięczaków.

§ 21. Podmiot zajmujący się hodowlą i chowem skorupiaków zapewnia miejsce do:

- 1) zmiany odzieży ochronnej;
- 2) mycia rąk;
- 3) wykonania czynności weterynaryjnych;
- 4) przetrzymywania środków dezynfekcyjnych — zamkniętą szafkę lub wydzielone miejsce.

§ 22. 1. Podmiot zajmujący się hodowlą i chowem skorupiaków lub mięczaków gromadzi informacje dotyczące:

- 1) ilości i gatunków żywych skorupiaków lub mięczaków wprowadzonych na teren gospodarstwa;
- 2) miejsca pochodzenia żywych skorupiaków lub mięczaków;
- 3) firmy lub nazwy dostawcy żywych skorupiaków lub mięczaków, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej — jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
- 4) terminu wprowadzania na teren gospodarstwa żywych skorupiaków lub mięczaków;
- 5) ilości i gatunków żywych skorupiaków lub mięczaków wyprowadzonych z terenu gospodarstwa;

- 6) miejsca przeznaczenia żywych skorupiaków lub mięczaków;
- 7) firmy lub nazwy odbiorcy żywych skorupiaków lub mięczaków, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej — jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
- 8) terminu wyprowadzania z terenu gospodarstwa żywych skorupiaków lub mięczaków;
- 9) przeprowadzonych badań;
- 10) zaistniałych śnięć skorupiaków lub mięczaków;
- 11) przeprowadzonego leczenia.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez cztery lata od dnia wprowadzenia skorupiaków lub mięczaków na teren gospodarstwa.

§ 23. Obszary hodowli i chowu mięczaków dwuskorupowych, zwanych dalej „mięczakami”, obejmują morze, ujścia rzek lub zlewiska w obszarach przybrzeżnych, na terenie których znajdują się miejsca hodowli i chowu lub naturalne siedliska mięczaków.

§ 24. Wymagania jakościowe dla wód, w których hoduje się i chowa skorupiaki i mięczaki, oraz sposób pobierania i badania próbek wody określają przepisy dotyczące wymagań, jakim powinna odpowiadać morska woda wewnętrzna i woda przybrzeżna, będące środowiskiem życia skorupiaków i mięczaków.

§ 25. Konstrukcja urządzeń doprowadzających wodę do gospodarstw, w których hoduje się i chowa mięczaki, powinna umożliwiać likwidację czynników chorobotwórczych.

§ 26. Warunki hodowli i chowu skorupiaków i mięczaków z gatunków obcych rodzimej faunie określają przepisy dotyczące warunków chowu i hodowli oraz połowu innych organizmów żyjących w wodzie.

§ 27. 1. Obszary hodowli i chowu, z których odławia się mięczaki, wyznacza się na podstawie wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez urzędowego lekarza weterynarii.

2. Na podstawie wyników badań, o których mowa w ust. 1, określa się lokalizację i granice obszarów hodow-

li i chowu, z których mięczaki mogą być odławiane i wprowadzane na rynek w celach przeznaczonych do spożycia:

- 1) z obszaru A — do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
- 2) z obszaru B — po oczyszczeniu w zakładzie oczyszczania lub
- 3) z obszaru C — po oczyszczeniu na terenie obszaru przejściowego.

3. Badania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż dwa razy w roku.

4. Warunki weterynaryjne dla obszarów przejściowych i zakładów oczyszczania określono w przepisach o pozyskiwaniu mięczaków.

§ 28. Wymagania biologiczne dla obszarów wymienionych w § 27 ust. 2, z których można odławiać żywe mięczaki, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 29. Mięczaków pochodzących z różnych sezonów hodowlanych nie przetrzymuje się na jednym obszarze hodowli.

§ 30. Przepisy rozporządzenia dotyczące mięczaków stosuje się odpowiednio do bruchonogów morskich.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy wylęgu drobiu i narybku (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 26), które utraciło moc z dniem 1 stycznia 2003 r. na podstawie art. 5 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 129, poz. 1438 i Nr 154, poz. 1790, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi z dnia 7 lipca 2003 r. (poz. 1195)

WYMAGANIA BIOLOGICZNE DLA OBSZARÓW HODOWLI I CHOWU, Z KTÓRYCH MOŻNA ODŁAWIAĆ ŻYWE MIĘCZAKI
W CELU WPROWADZENIA ICH NA RYNEK

Lp.	Obszary hodowli, z których mięczaki po odłowieniu mogą być wprowadzane na rynek w celach przeznaczonych do spożycia:	Liczba bakterii z grupy coli w 100 g	Obecność bakterii <i>Salmonella</i> w 25 g całych mięczaków	Ilość toksyny porażennej (PSP) w 100 g części jadalnych mięczaków (µg)	Ilość toksyny wywołującej biegunkę (DSP) w całych mięczakach lub w ich częściach jadalnych (µg)	Ilość toksyny amnezyjnej (ASP) w całych mięczakach lub w ich częściach jadalnych (µg)
1	2	3	4	5	6	7
1	bepośrednio po odłowieniu – z obszaru A	< 300 w teście NPL pięcio- probówkowym w całych mięczakach i w płynie z wnętrza muszli	nieobecna	≤ 80	metody biologiczne nie mogą dać wyniku pozytywnego maksymalny poziom kwasu okadaikowego, dinofyistoksyny i pektenotoksyny nie powinien przekroczyć 160 µg kwasu okadaikowego lub jego równoważników / kg	≤ 20

1	2	3	4	5	6	7
					maksymalny dopuszczalny poziom 1 mg yessotoksyny lub równoważników / kg	
2	po oczyszczeniu w zakładzie oczyszczania – z obszaru B	<p>< 6 000 pięcio-probówkowym</p> <p>≤ 4 600 <i>E.coli</i> w 90% próbek (w całych mięczakach)</p>	nieobecna	-	maksymalny poziom kwasu azaspirowego 160µg lub równoważników/ kg	-
3	po oczyszczeniu w obszarze przejściowym – z obszaru C	<p>≤ 60 000 w teście pięcio-probówkowym (w całych mięczakach)</p> <p>-</p>	nieobecna	-	-	-